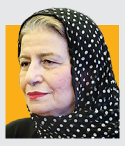

شریف مثل «آغوش باز»
احترام برومند، بازیگر: «آغوش باز» فیلم بسیار شریفی است، مانند تمام آثار بهروز شعیبی که شریف هستند و به اهمیت خانواده تأکید می‌کنند. به‌نظر من «آغوش باز» فیلم بسیار زیبایی است و نگاه انسانی‌ای را که آقای شعیبی به تمام زوایای این قصه زیبا دارد دوست داشتم./ صبا

سینمای ایران باید آماده درآمدهای ارزی شود
احمد میرعلایی، رئیس سازمان سینمایی: فیلم‌هایی که در جمهوری اسلامی ایران ساخته می‌شوند باید به بیرون از این کشور بروند. سینمای ایران باید آماده درآمدهای ارزی شود و قطعاً این اتفاق اگر دغدغه و اهتمامی در میان مسئولان سینمایی وجود داشته باشد شدنی است./ سینما پرس

کوتاه‌تر از گزارش

کارنامه ۳ ساله

روایت محمد خزاعی از چالش های سازمان سینمایی

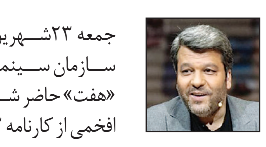

جمعه ۲۳شهریور محمد خزاعی، رئیس سازمان سینمایی، در برنامه تلویزیونی «هفت» حاضر شد و در گفت‌وگو با بهروز افخمی از کارنامه ۳ساله خود صحبت کرد. خزاعی در این برنامه از عملکرد خود در سازمان سینمایی دفاع کرد و دوران مدیریت خود را یکی از پرچالش‌ترین دوره‌های مدیریت فرهنگی در کشور خواند. گزیده صحبت‌های او را در ادامه می‌خوانید.

تعطیلی جشنواره فجر بین‌الملل
جداسازی این ۲جشنواره به بهانه اینکه یک جشنواره معتبر در حوزه بین‌المللی برگزار کنیم پس از چندسال موفقیت‌آمیز نبود؛ زیرا تماشای آثار خارجی در اولویت مردم ما نبود. وقتی شما کارنامه ۲جشنواره را بررسی کنید، می‌بینید که به اهداف خودشان نرسیده‌اند، به این دلیل که مخصوصا در جشنواره بین‌المللی به‌هرحال ما در فیلم‌هایمان ممیزی داریم و این مسئله تأثیرگذار بود. این تصمیم را من به‌صورت شخصی نگرفتم و با گروه‌های مختلفی این موضوع را بررسی کردیم و به این نتیجه رسیدیم که جشنواره فیلم فجر با همان روند گذشته برگزار شود.

۳۰۰نفر ممنوع‌الکار نداریم
ما ۳۰۰نفر ممنوع‌الکار در سینما نداریم و این خبر را اشتباه اعلام کردند. ممنوع‌الکارهای دولت در حوزه سینما ۳۰نفر هم نمی‌شوند. زمانی که وارد سینما شدم حدود ۴۰۰ نفر ممنوع‌الکار بودند. ممنوع‌الکاری هیچ ارتباطی با وزارت ارشاد در هیچ دوره‌ای از دولت ندارد و باید یک حکم قضایی صادر شود تا براساس آن یک هنرمند ممنوع‌الکار شود و این یک تصمیم شخصی نیست. ما سعی کردیم تا جایی که می‌توانیم اجازه ندهیم دستگاه‌های امنیتی وارد فضای سینما شوند و خودمان با هنرمندان وارد گفت‌وگو شویم.

۲۶پروانه ساخت کمدی
وقتی شرایط سینما ایده‌آل می‌شود ما فراموش می‌کنیم که در چه شرایطی بودیم. ما تا امروز به ۲۵۵فیلم پروانه ساخت داده‌ایم. در این میان تعداد فیلم‌های کمدی که پروانه ساخت گرفته‌اند، ۲۶فیلم بوده، یعنی ۱۰درصد. برای فیلم‌های اجتماعی ۵۰پروانه ساخت صادر شده‌است، برای فیلم‌های خانوادگی ۴۵پروانه ساخت و فیلم‌هایی در ژانرهای تاریخی، ورزشی و... هم داشته‌ایم. ما از همان ابتدا توجه به مسئله تنوع ژانر را در دستور کار داشتیم.

سریال

شام آخر در «گردن‌زنی» سامان سالور

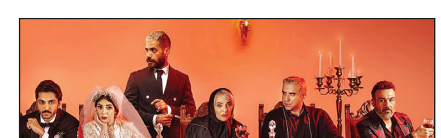

اولین قسمت از سریال جنایی- معمایی سامان سالور در حالی پخش شد که به‌نظر قصه سریال توانسته مخاطبان را برای تماشای قسمت‌های بعدی ترغیب کند و خیلی‌ها آن را با «زخم کاری» مقایسه کرده‌اند.

■ یکی از سریال‌های شبکه نمایش خانگی که پخش خود را از پلتفرم آغاز کرده، «گردن زنی» سامان سالور است؛ سریالی جنایی- معمایی که نخستین سریال سالور در شبکه نمایش خانگی محسوب می‌شود و به‌نظر می‌رسد با نخستین قسمت توانسته رضایت مخاطبان را همراه داشته باشد و خیلی‌ها آن را با «زخم کاری» که آخرین قسمتش پخش شده، مقایسه کرده‌اند.

■ سامان سالور آخرین فیلمی که برای سینما ساخت، «سه کام حبس» بود که سال ۱۳۹۸ تولید و در جشنواره سی‌وهفتم فیلم فجر رونمایی شد؛ فیلمی با بازی محسن تنابنده و پریناز ایزدیار که قصه‌ای اجتماعی - خانوادگی داشت.

■ «گردن زنی» سامان سالور درحالی پخش خود را شروع کرده که پوستر این سریال هر مخاطبی را به یاد تابلوی شام آخر می‌اندازد، سریالی که عنوان شده حداقل در قسمت آغازین خودش استانداردهای سریال‌سازی را رعایت کرده و فیلمنامه‌ای که زامیاد سعدوندیان نوشته شروع خوبی داشته است.

■ سالور در این سریال و البته در قسمت اول شخصیت‌های متعددی را به داستانش راه داده و مخاطب با کاراکترهای مختلف آشنا می‌شود و البته عنوان شده که هرکدام از شخصیت‌ها قصه خاص خود را دارند.

■ تهیه‌کننده این سریال علی قربان‌زاده است، یکی از بازیگران معروف دهه ۷۰ و میانه ۸۰. زمانی که سالور عکس خودش را در کنار قربان‌زاده منتشر کرد همه از دیدن عکس و تغییر ظاهری قربان‌زاده متعجب شدند.

■ یکی از مخاطبانی که به‌نظر سینمای سالور را دنبال می‌کند، نوشته سامان سالور همانطور که در سینما موفق بوده، سریال‌سازی را هم بلد است. سریال درواقع از آخر شروع می‌شود. یک جنایت اتفاق می‌افتد و در قسمت‌های بعد با کمک فلاش‌بک، سریال به ما نشان می‌دهد که چرا شخصیت‌ها به این نقطه رسیدند.

■ یکی دیگر از مخاطبان هم گفته وقتی قسمت اول سریال به پایان رسید، کنجکاویم تا قسمت‌های بعدی را ببینیم. این سریال توانسته بازی‌های روان و یکدستی داشته باشد، هر چند برخی از بازیگرانش شناخته‌شده نیستند.

■ اما برخی نیز خشونت بیش از اندازه در سریال را نکته منفی آن دانستند؛ خشونتی که در سریال «زخم کاری» خیلی زیاد و در «داریوش» در یک یا ۲سکانس دیده شده است. هر چند نمایش خانگی رده سنی را برای تماشای سریال لحاظ کرده، اما خیلی‌ها تماشاگر این سریال‌ها هستند.

■ در این سریال مهران غفوریان نیز حضور دارد. بازی متفاوت این بازیگر کمدی در «زخم کاری» زمینه را برای حضورش در نقش‌های جدی ایجاد کرده و خیلی از تماشاگران از بازی او تعریف کرده‌اند.

تنها گزینه‌های موجود برای اینکه مخاطب در سالن بزرگ با دکور بزرگ بازیگران مطرح را ببیند و موسیقی گوش کند و چندان هم درگیر فکر نشود، همین کنسرت-نمایش‌ها هستند

نمایش «سی صد» این روزها با واکنش‌های منفی مواجه شده است

مسموم کردن ذائقه

حسین کیانی: کنسرت-نمایش‌هایی مثل «سی‌صد» به تئاتر ایران ضربه می‌زنند

گزارش
شقایق عرفی‌نژاد
روزنامه‌نگار

نزدیک ۲دهه است که فضای موسیقی و تئاتر ایران تحت تأثیر نمایش‌های موزیکالی قرار گرفته که منتقدان هنرهای نمایشی و برخی اهالی تئاتر و موسیقی ایران هدف اصلی این پدیده‌های نمایشی را فراتر از تجارت صحنه‌ای زیر لوای اسامی فرهنگی‌ای چون فردوسی نمی‌دانند. سال ۱۳۹۶ کنسرت‌نمایش «سی» با داستان‌هایی از شاهنامه با موفقیت در کاخ سعدآباد اجرا شد. در بخش موسیقی این کنسرت- نمایش همایون شجریان و سهراب پورناظری حضور داشتند و در بخش تئاتر هم متنی از نغمه ثمینی به کارگردانی علی‌اصغر دشتی و با بازی سحر دولتشاهی، بهرام رادان، مهدی پاکدل، بانیپال شومون، حسین صوفیان، دلنیا آرام و صابر ابر روی صحنه رفت که به‌عنوان یک کنسرت-نمایش موفق بسیار مورد توجه قرار گرفت. بعد از این موفقیت، سال گذشته کنسرت- نمایش «سی‌صد» این بار به‌عنوان کاری از سهراب پورناظری و با کارگردانی امیر جدیدی و خوانندگی رضا بهرام در کاخ سعدآباد اجرا شد که جواد عزتی، طناز طباطبایی، مهران غفوریان، دلنیا آرام و خود امیر جدیدی در آن بازی می‌کردند. این اجرا در آن زمان بحث‌های زیادی ایجاد کرد؛ از قیمت بالای بلیت گرفته تا وضعیت نامناسب صندلی‌های تماشاگران و دید نداشتن تماشاگران انتهای سالن به صحنه و همینطور استفاده از چهره‌های سینمایی و کارگردانی یک کنسرت- تئاتر بزرگ توسط یک بازیگر سینما که پیش از آن هم هیچ نمایشی را کارگردانی نکرده بود.

حالا برای بار سوم بخش دیگری از نمایش «سی‌صد» با عنوان فرعی «گات» مدتی است در کاخ سعدآباد در حال اجراست. اگر نمایش قبلی «سی‌صد» پس از چندین اجرا با واکنش‌هایی روبه‌رو شد، در مورد این نمایش همچنان که روی صحنه نرفته بود، واکنش‌ها شروع شد. تبلیغ‌های این کنسرت- نمایش بدون هیچ اسمی از نویسنده، کارگردان، خواننده و بازیگران انجام گرفت و بعد کم‌کم اسامی نوید محمدزاده، بهرام افشاری و بهرام رادان به‌عنوان بازیگران این نمایش اعلام شد. اما همچنان هیچ اطلاعاتی به جز نام سهراب و تهمورس پورناظری درباره گردانندگان نمایش اعلام نشد و حتی تماشاگرانی که هفته اول به دیدن نمایش رفتند نه نامی از کارگردان می‌دانستند و نه نویسنده و نه حتی بازیگران. با واکنش‌های پس از آن بود که اسم رضا گوران به‌عنوان کارگردان منتشر شد، اما او اعلام کرد کارگردان این نمایش نیست و مشاور کارگردان بوده و منظور او محمد رحمانیان بود که به‌دلیل مسائلی در نیمه راه از گروه جدا شده بود و حالا هم اسمش تنها به‌عنوان نویسنده در اطلاعات این کنسرت- نمایش دیده می‌شود.

بلیت ۹۰۰هزار تومانی، استفاده از بازیگران چهره، حضور چهره‌های سرشناس، اعطای تندیس، تبلیغات گسترده در شهر، خوانندگی سهراب پورناظری و رویکرد تجاری نمایش هم مسائل دیگری است که اطراف این نمایش مطرح شده است، اما مهم‌ترین مسئله، همان رویکرد تجاری است.

سالن‌دارهایی که مثل دلال‌های بازار عمل می‌کنند

حسین کیانی، نویسنده و کارگردان تئاتر مهم‌ترین دلیل اجراهای متعدد کنسرت- نمایش در تهران را وضع وخیم اقتصادی تئاتر می‌داند: «تئاتر همواره در همه جای دنیا نیاز به حمایت نهادهای فرهنگی و ارگان‌های شهری دارد. (در همه کشورهای معتبر دنیا شهرداری‌ها از تئاتر حمایت می‌کنند و بودجه می‌دهند و دولت‌ها هم حسب تصمیم‌های فرهنگی تئاتر را به‌عنوان یک عامل مهم فرهنگی تشخیص می‌دهند و از آن حمایت می‌کنند.) در ایران بعد از انقلاب متأسفانه فقط از نیمه دهه ۷۰ تا اوایل دهه ۹۰ یعنی چیزی حدود ۱۵سال تئاتر حمایت واقعی شد. وقتی این حمایت‌ها از تئاتر برداشته می‌شود، ۲چیز به‌وجود می‌آید؛ یکی دغدغه‌های اقتصادی اهالی تئاتر که چطور زندگی را بگذرانند و دوم مسئله تئاتر خصوصی که مثل آفت- روی این کلمه آفت تأکید می‌کنم- به جان تئاتر افتاده و سالن‌دارهایی که مثل دلال‌های بازار و واسطه‌های سکه و ارز تئاتر را تبدیل را به یک محل درآمد سرشار کرده‌اند. این دو مسئله در پی نبود حمایت واقعی از تئاتر پیش آمده است.»

او معتقد است این گونه از کنسرت- نمایش‌ها نمونه‌های خارجی ندارند: «ما در دنیا یک چنین نمایشی نداریم. یک اپرا داریم که نمونه ایرانی‌اش را می‌توانیم تعزیه بدانیم که یک اپرای مذهبی است. تعریف اپرا در جهان مشخص است، متن‌هایی هم که توسط آهنگسازان بزرگ در سده هفدهم و هجدهم برای اپرا نوشته شده، مشخص است. گروه‌ها و تمرین‌ها هم معلوم است. یک تئاتر موزیکال هم دارند که بیشتر در برادوی اجرا می‌شود و در اروپا وجود ندارد و بیشتر یک سرگرمی خوش‌ساخت است؛ یعنی شما نمی‌توانید به اسم سرگرمی هر اثر نازلی را به تماشاگر قالب کنید.»

کنسرت- نمایش درواقع از دهه ۸۰ در ایران پدیدار و رفته‌رفته به یکی از گونه‌های پرتکرار و پرتماشاگر تبدیل شد. این نمایش‌ها چند ویژگی دارند. معمولا تولید بزرگ هستند و با وسایل و لباس‌های پرهزینه اجرا می‌شوند، عموما در سالن‌های بزرگ و در محوطه باز روی صحنه می‌روند، در بیشتر موارد از بازیگران نام‌آشنا استفاده می‌کنند

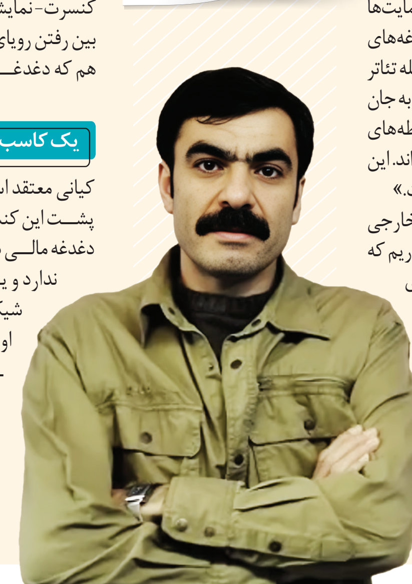

از بین رفتن رویای فرهنگی

حسین کیانی درباره آسیب‌هایی که کنسرت- نمایش‌هایی چون «سی‌صد» می‌توانند در پی داشته باشند، می‌گوید: «مثل سالن‌های خصوصی که در درازمدت تبدیل به آفت تئاتر شدند، این کنسرت ـ نمایش‌ها هم در درازمدت به تئاتر ضربه می‌زنند؛ چون به شکل خطرناکی ذائقه تماشاگر را مسموم می‌کنند و در درازمدت این اتفاق برای فرهنگ نمایشی ما بسیار خطرناک خواهد بود. وقتی اینها حضور دارند، اجازه رشد تئاتر فرهنگی داده نمی‌شود. منظورم از تئاتر فرهنگی تئاتر دغدغه‌مند است؛ تئاتری که دغدغه‌اش انسان ایرانی و فرهنگ و تاریخ ایران است؛ تئاتری که فرهنگ ما را توسعه و ارتقا دهد. این کنسرت- نمایش‌ها با فربه شدنشان سبب‌ساز از بین رفتن رویای فرهنگی می‌شوند. هنرمندانی هم که دغدغه چنین تئاتری را دارند در چرخ دنده‌های این مناسبات له می‌شوند و دیگر جایی پیدا نمی‌کنند و کم‌کم از تئاتر هجرت می‌کنند و به فعالیت دیگری روی می‌آورند یا به کل از ایران می‌روند.» او درباره اینکه چرا بیشتر این نوع نمایش‌ها برگرفته از متون کهن فارسی و درباره اسطوره‌های ملی هستند و احساسات میهن‌پرستانه مخاطب را تحریک می‌کنند، می‌گوید: «یک دلیلش این است که یک میهن‌پرستی و ملی‌گرایی نهفته درون ما ایرانی‌ها مدتی است بیدار شده است. این ملی‌گرایی نهفته به هیچ طریقی قابل کتمان نیست و درون هر ملتی هم وجود دارد که با توجه به جریانات سیاسی، اجتماعی و فرهنگی این ملی‌گرایی نهفته گاهی رشد و جلوه‌نمایی بیشتری دارد. ما در شرایطی زندگی می‌کنیم که این ملی‌گرایی ظهور کرده است. کسانی هم که شکارچیان خوبی هستند تصور می‌کنند از این حس نهفته‌ای که رو شده می‌توانند بهره‌برداری کنند و نیت پاکی هم ندارند.»

یک کاسب‌کاری محترمانه و شیک

کیانی معتقد است هیچ دغدغه فرهنگی و ملی پشت این کنسرت‌نمایش‌ها نیست و به جز دغدغه مالی در این میان چیز دیگری وجود ندارد و یک کاسب‌کاری محترمانه و شیک است.

او می‌گوید که اگر این کنسرت ـ نمایش‌ها تماشاگران زیادی دارند دلیلش این است که تماشاگر انتخاب دیگری ندارد: «ما دچار فقر انواع گونه‌های نمایشی هستیم؛ مثل خریدار ماشین ایرانی که ماشین کیفیت پایین ایرانی را می‌خرد چون گزینه دیگری ندارد، در تئاتر هم همین است. تنها دسترسی تماشاگر ایرانی به تئاتر، همین نمایش‌هایی است که روی صحنه هستند. می‌شود فیلم تئاترهای خوب خارجی را در یوتیوب نگاه کرد، ولی چیزی که روی صحنه بتوان تماشا کرد، همین نمایش‌هاست. تماشاگر می‌خواهد از تئاتر بهره ببرد. تنها گزینه‌های موجود هم برای اینکه در سالن بزرگ با دکور بزرگ بازیگران مطرح را ببیند و موسیقی گوش کند و چندان هم درگیر فکر نشود، همین کنسرت-نمایش‌ها هستند. این رستوران تئاتری ما همین ۲،۳ نوع غذا را دارد و مشتری-تماشاگر هم از همین منو انتخاب کنند.

یاد

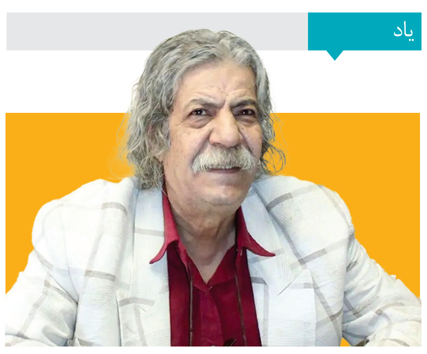

صدرالدین حجازی درگذشت

صدرالدین حجازی بازیگر قدیمی سینما و تلویزیون از دنیا رفت. صدرالدین حجازی که از مدتی قبل به‌دلیل عوارض سرطان پیشرفته و نیز سکته مغزی در بیمارستان بستری بود و در شرایط کما به سر می‌برد، عصر شنبه، ۲۴ شهریورماه درگذشت.

همسر این بازیگر با تأیید این خبر به ایسنا گفت:در بیمارستان چندبار عملیات احیا برای ایشان انجام شد ولی در آخر از دنیا رفتند. خبر درگذشت این بازیگر درحالی منتشر می‌شود صبح جمعه ۱۶شهریور ماه خبر با تأیید یکی از سینماگران در گروه‌های سینمایی منتشر شده بود و بعد از طریق مراجع رسمی در اختیار رسانه‌ها قرار گرفت که پس از آن نادرست‌بودن خبر مشخص شد.

صدرالدین حجازی، بازیگر ۷۶ساله که در دوران فعالیت هنری خود در فیلم‌ها و سریال‌های زیادی نقش‌آفرینی کرده، مدت‌ها قبل درگیر بیماری سرطان شد و در این مدت از مشکلات جسمی زیادی رنج برد.

از میان فیلم‌های سینمایی صدرالدین حجازی به نقش‌آفرینی او در «ناخدا خورشید»، «روز شیطان»، «مزاحم»، «سنتوری»، «تردید» و «خرس» می‌توان اشاره کرد. «کوچک جنگلی»، «روزی روزگاری»، «تنهاترین سردار»، «تفنگ سرپر»، «زیرزمین»، «ساعت شنی»، «مرد دو هزار چهره»، «چار دیواری»، «مختارنامه»، «نابرده رنج»، «کیمیا» و «بانوی سردار» نیز از جمله سریال‌های آشنا و پرخاطره این بازیگر بود.

اکران

«بازی را بکش» در راه اکران

پروانه نمایش فیلم «بازی را بکش» به کارگردانی محمدابراهیم عزیزی و تهیه‌کنندگی مصطفی کیایی و محسن کیایی صادر شده است.

به گزارش همشهری ، این فیلم با بازی محسن کیایی، هدی زین‌العابدین، محمد بحرانی، متین حیدری‌نیا، حدیث بیابانگرد، سودابه جعفرزاده، مهرداد بخشی، فرح‌روز دوانگر، بهرام نوری و پوریا رحیمی‌سام براساس یک داستان واقعی ساخته شده و از روز دوم آبان روی پرده می‌رود.

بازی را بکش محصول نوآر کارن فیلم است و پخش آن توسط شایسته فیلم انجام می‌شود.

سایر عوامل فیلم عبارتنداز:نویسندگان: لادن شیرمرد، محمدابراهیم عزیزی، مدیر فیلمبرداری: حسن جلیلی، تدوین: نیما جعفری‌جوزانی، صدابردار: امیر نوبخت‌حقیقی، مدیر تولید: سجاد رحیمی، موسیقی: پیام آزادی، طراح جلوه‌های ویژه بصری: فرید ناظرفصیحی، طراح صحنه: مهدی موسوی، طراح گریم: عباس عباسی، طراح لباس: ثمین افتخاری، مدیر برنامه‌ریزی: امید جزینی، دستیار اول کارگردان: وحید شیخلر، مدیر تبلیغات: میلاد کیایی، عکاسان: روزبه خسروی، محسن کرمانی.

افتتاح با سامورایی، احترام به ماسترویانی

جشنواره

جشنواره بین‌المللی فیلم توکیو فیلم اکشن سامورایی «۱۱ شورشی» را به‌عنوان فیلم افتتاحیه سی و هفتمین دوره خود انتخاب کرد.

کارگردانی این فیلم برعهده شیرایشی کازویاست و فیلم برگرفته از فیلمنامه‌ای است که چند دهه پیش کاساهارا کازوئو فیلمنامه‌نویس بزرگ فقید و نویسنده «یاکوزای ژاپنی» و «نبردهای بدون افتخار و انسانیت» نوشته است. این جشنواره همچنین اعلام کرد کارش را با نمایش کمدی فرانسوی -ایتالیایی «مارچلو میو» به کارگردانی کریستف اونوره و با بازی کیارا ماسترویانی از خانواده مشهور سینمای اروپا که امسال یکی از اعضای هیأت داوران اصلی مسابقات توکیو نیز است، به پایان می‌برد. «۱۱ شورشی» که استودیوی ژاپنی «تویی» تولیدکننده آن است، قرار است با توجه به موفقیت بزرگ «شوگان» و توجه دوباره به سینمای اکشن سامورایی در آمریکا هم اکران شود. بازیگران محبوب ژاپنی شامل تاکایوکی یامادا و تایگا ناکانو بازیگران این فیلم هستند. داستان این فیلم در بحبوحه جنگ بوشین، یکی از شدیدترین نبردها در تاریخ ژاپن می‌گذرد و درباره یک جوخه سامورایی است که باید یک ماموریت انتحاری را برای دفاع از یک قلعه انجام دهند. فیلم اختتامیه «مارچلو میو» نخستین بار در بخش رقابت جشنواره کن امسال به نمایش درآمد. در این فیلم کیارا ماسترویانی بازیگر فرانسوی نقش شخصیتی را بازی می‌کند که به پدر واقعی خود، نماد سینمای ایتالیا، مارچلو ماسترویانی بازیگر «هشت و نیم» و «زندگی زیبا» بدل می‌شود. در این فیلم مادر واقعی او، کاترین دونو نیز حضور دارد.از این فیلم به‌عنوان یک اثر منحصربه‌فرد یاد شده که هم ادای احترامی به مارچلو ماسترویانی است و هم به‌عنوان یک فیلم تجربی که در آن بسیاری از بازیگران فرانسوی، ازجمله کیارا ماسترویانی، بازیگر اصلی آن، با نام واقعی خود ظاهر می‌شوند و مرز بین خود واقعی و داستانی چهره‌ها را محو می‌کند، مطرح می‌شود. ایچیاما تأکید کرد که این فیلم برای پایان دادن به جشنواره امسال و به مناسبت صدمین سالگرد تولد مارچلو ماسترویانی (زاده ۲۸ سپتامبر ۱۹۲۴)، انتخابی عالی است.

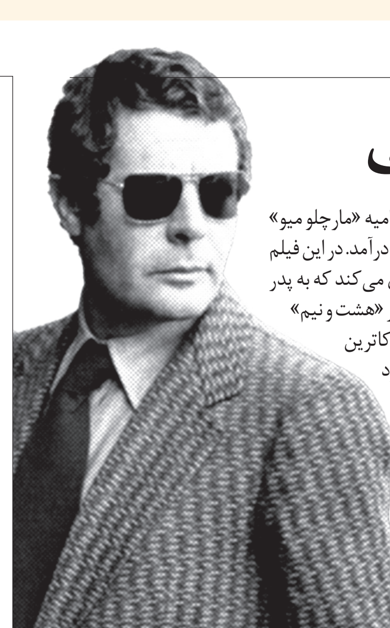

مناقصه عمومی شماره ۱۴۰۳/۰۴۷

شرکت خدمات انفورماتیک
informatics services corporation

شرکت خدمات انفورماتیک (سهامی عام) در نظر دارد تأمین تجهیزات مورد نیاز خود به شرح ذیل را از طریق مناقصه عمومی واگذار نماید.

موضوع مناقصه	مهلت دریافت اسناد و تحویل پاکات پیشنهادی	سپردهٔ شرکت در مناقصه
تأمین، تحویل دیتا کارتریج ذخیره‌سازی، مطابق مشخصات مندرج در اسناد مناقصه	تا ساعت ۱۶:۰۰ روز سه‌شنبه مورخه ۱۴۰۳/۰۷/۱۰	ضمانتنامه بانکی و یا واریز وجه به میزان ۹۰۰،۰۰۰،۰۰۰ ریال

شرایط اخذ اسناد
از کلیه اشخاص حقوقی واجد شرایط دعوت به عمل می‌آید جهت اخذ اسناد مناقصه در ساعات اداری (۸ الی ۱۶)، به نشانی : تهران، بلوار میرداماد، میدان مادر، خیابان شاه‌نظری، خیابان مددکاران تقاطع خواجوی، پلاک۶، طبقه همکف، واحد دبیرخانه مراجعه نمایند. (شماره تماس ۲۷۳۷۰) جهت اخذ اسناد مناقصه ارائه مدارک ذیل الزامی است :
- معرفی‌نامه معتبر از جانب شرکت مناقصه‌گر
- ارائه گواهینامه معتبر رتبه بندی از سازمان برنامه و بودجه کشور در زمینه رایانه‌های غیر Main Frame

محل تحویل پاکات پیشنهادی، آدرس فوق، دبیرخانه شرکت خدمات انفورماتیک می‌باشد.

شرکت خدمات انفورماتیک در رد یا قبول پیشنهادات ارائه شده مختار بوده و هزینه درج آگهی بر عهده برنده مناقصه خواهد بود.